

величин, що визначені для рибицтва. Так, концентрація амонійного азоту становила 0,7 – 1 мгN/л при ГДК – 1,0 мгN/л. Нитритів було – 0,01-0,02 мгN/л при ГДК 0,02 мгN/л. Вміст нітратів складав 1,6-2,0 мгN/л при ГДК 2,0 мгN/л.

Концентрації мінерального фосфору і загального заліза склали відповідно 0,2 – 0,45 мг/л при ГДК 0,5 мг/л та 1,2 мг/л при ГДК 1,0 мг/л.

Величина водневого показника (рН) води у вирощувальному ставі була на рівні 6,9-8,3. Величина водорозчинної органічної величини, що визначалась за перманганатною та біхроматною окислюваністю, протягом вегетаційного періоду була в межах рибоводних норм (ГДК – 15,0 та 50,0 мгО/л) і складала 10-16 мгО/л для перманганатної окислюваності та 32-48 мгО/л для біхроматної.

З отриманих результатів можна зробити висновок, що гідрохімічні умови вирощування цьоголіток коропа на ПАТ “Хмельницькрибгосп” є сприятливими для отримання молоді.

У 2002 р. господарство пройшло комісійний відбір і отримало атестати № 1774, № 1775 на присвоєння статусу племзаводу з рамчастого та лускатого коропа. Вихідний матеріал коропа приносить високі рибоводні дивіденди.

УДК 574.62

Москаленко О. В., студент ОКР «Бакалавр», напрямку підготовки “Водні біоресурси та аквакультура”,

Науковий керівник – Дудник С. В., кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник, доцент

Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

СТАН АКЛІМАТИЗАЦІЙНИХ РОБІТ ВІДНОСНО РИБ У ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Акліматизаційні роботи на даний час є доволі поширеним явищем у рибному господарстві України та мають велику актуальність для відтворення гідробіоресурсів природних водойм і підвищення ефективності ведення рибицтва на штучних водоймах. Проте акліматизація нових видів несе певні екологічні ризики для місцевих водних екосистем, оскільки може спричинити розбалансування їх структури та функціонування. Цей вид діяльності підпадає під суворий контроль та законодавче регулювання.

Метою нашої роботи було відслідкувати стан акліматизаційних робіт відносно риб у Черкаській області та оцінити рівень виконання законодавчих актів у галузі рибоохорони.

Матеріали для роботи були отримані шляхом опрацювання інформаційних джерел щодо зарибнення природних водойм різними видами риб у період з 2010 по 2015 рік, у тому числі і тих, які відносяться до інтродуцентів, інтервентів, акліматизантів. Дослідження проведенні під час проходження виробничої практики в Управлінні охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та регулювання рибальства у Черкаській області (Черкасирибоохорона).

Зараз видами, відносно яких проводяться акліматизаційні роботи, у рибничих господарствах нашої країни, зокрема на підприємствах Черкаської області, в першу чергу, виступають білий амур, строкатий та білий товстолоб, які успішно ввійшли у базову ставову полікультуру. Дані види підпадали під поетапну акліматизацію у період з 50-х по 70-ті роки 20 століття. Вони прекрасно доповнили іхтіофауну водойм, не порушуючи стану екосистем, показали чудові прирости маси та терміни дозрівання, виступають біомеліораторами водойм. Мінусом є те, що вони не здатні розмножуватися в умовах наших природних водойм та потребують застосування технологій штучного відтворення.

У ході досліджень на природних водоймах встановлено, що за період з 2010 по 2015 рік великий відсоток риби, якою зарибнюють водосховища також припадає на білого товстолоба та білого амура, трохи менше попитом користується строкатий товстолоб. Перші два представники вселяють у водойми не тільки для збільшення рибопродуктивності водойм, але й у якості біомеліораторів.

Важливе значення мають і роботи відносно великоротого, малоротого та чорного буфало, тилапії, кларієвого сома. Дані представники завезені в Україну у 90-х роках 20 століття, проте широко поширення не набули через нездолані температурні обмежувальні пороги щодо їх природного відтворення. Під час перших спроб акліматизації буфало, кларієвого сома та тилапії вони показали непоганий результат набору маси за сезон, прекрасне поїдання кормів, але не змогли пережити зиму. На нашу думку, в майбутньому за допомогою селекційних робіт температурні рамки існування даних видів риб можна дещо розширити та використовувати їх для індустріального рибництва.

Гарні результати у господарствах області, зокрема у «Гірському Тікичу» має рибогосподарське освоєння американського інтродуцента – веслоноса. Він тут вирощується у полікультурі з коропом з 1998 року і на даний час складає доволі сильну промислову базу господарства.

Під час візиту у 2007 році чеської делегації рибоводів на Іркліївський риборозплідник щодо обміну досвідом роботи було прийнято рішення вселити для експерименту у природні водойми області європейського сома та буфало. Європейський сом після проведених робіт став гарним доповненням до промислової іхтіофауни водосховищ, а буфало, на жаль, загинув, не зміг адаптуватися до погодних умов і роботи з ним були припинені.

Підсумовуючи все сказане вище, вважаємо, що проблема здійснення акліматизаційних робіт відносно риб є доволі актуальною нині і має гарні перспективи у майбутньому, оскільки збільшення обсягу успішних акліматизаційних робіт дозволяє збільшити дохід з одиниці площі водного дзеркала у господарствах різних форм власності, поліпшити видовий склад іхтіофауни водойм, розширити асортимент рибної продукції, збільшити ефективність ведення рибного господарства. Акліматизаційні роботи передбачають активний пошук додаткових до стандартної ставової полікультури риб в Україні промислово цінних видів, які б використовували запаси неживаних кормів та збільшували природну рибопродуктивність водойм. В майбутньому передбачається вселення веслоноса у природні водойми, що, є надія, дозволить

здіяяти його в промислі і використовувати у якості біомеліоратора. Важливим є і збільшення ефективності штучного відтворення рослиноїдних риб далекогосхідного фауністичного комплексу за рахунок удосконалення технологічних процесів. Потребує вирішення і проблема селекційних робіт з тилипцією для впровадження цього виду у індустріальне рибництво.

Під час проведення досліджень звернув на себе увагу недостатній рівень відстежування, обрахунку та реєстрації обсягів проведення акліматизаційних робіт відносно риб, як на природних водоймах, так і у ризничих господарствах. У звітах органів рибоохорони такі роботи не достатньо для екологічної безпеки наших водних басейнів контролюються.

УДК 636.22/.28.084.1.085.12

Нижегородцев Н. К. – студент II курсу спеціальності «Ветеринарія»,

Научный руководитель – Мустафин Р. З. – кандидат биологических наук, доцент
ФГБОУ ВО «Оренбургский государственный аграрный университет», Оренбург,
Россия

ЕСТЕСТВЕННАЯ РЕЗИСТЕНТНОСТЬ МОЛОДНЯКА КРУПНОГО РОГАТОГО СКОТА НА ФОНЕ ПРИМЕНЕНИЯ ПРОБИОТИКА И МИНЕРАЛЬНОГО ПРЕПАРАТА

В условиях растущей интенсификации животноводства возрастает роль профилактических мероприятий и ветеринарно-санитарной защиты сельскохозяйственных животных от болезней. Под резистентностью понимают способность организма противостоять различным заболеваниям. Эти обстоятельства требуют применения эффективных средств, направленных на устранение иммунодефицитных состояний и повышения резистентности организма животных [1].

В связи с этим, целью проведения исследований, совместных с сотрудниками кафедры химии ФГБОУ ВПО «Оренбургский ГАУ», являлось изучение влияния комплексного использования лактоамиловорина и селенита натрия на показатели естественной резистентности молодняка крупного рогатого скота красной степной породы.

Для изучения влияния комплексного использования пробиотика лактоамиловорина и селенита натрия на состояние бычков красной степной породы был проведен физиологический опыт в СПК колхоз «Урал» Оренбургского района согласно всем научно-методическим требованиям. Объектом исследований являлась кровь из яремной вены животных в 6, 9 и 12-месячном возрасте.

В опыте использовали селенит натрия в дозе 0,55 мг/кг (0,3 мг/кг в пересчёте на элемент) сухого вещества рациона в сутки, по ранее установленным исследованиям [2]. Доза пробиотика молодняку крупного рогатого скота 10 г/ гол, она рекомендована разработчиком лактоамиловорина, Таракановым Б. В. [3]. Схема использования пробиотика лактоамиловорина установлена учеными ФГБОУ ВПО ОГАУ ранее.